CREDINCIOSUL TRANSFORMAT ESTE ÎNCURAJAT
DE PROMISIUNILE LUI DUMNEZEU

Avraam

Istoria unei promisiuni

2011

CREDINCIOSUL TRANSFORMAT ESTE ÎNCURAJAT
DE PROMISIUNILE LUI DUMNEZEU

Avraam

Istoria unei promisiuni

Avraam - Istoria unei promisiuni, Ghid de studiu
Departamentul de Învățătură – Grupuri Mici, 2010
© Biserica Metanoia Arad
Str. Tribunul Dobra nr. 8
www.bisericametanoia.ro
Tel. 0257 255 226

Calendar de studiu

Lecția	Pasaj	Titlu
LECȚIA 1 **9 Ianuarie**	**Geneza 11:1-12:9**	**Avram încurajat de promisiunea Lui Dumnezeu.**
LECȚIA 2 **16 Ianuarie**	**Geneza 12:10-20**	**"A venit însă ..." o provocare în împlinirea promisiunii.**
LECȚIA 3 **23 Ianuarie**	**Geneza 13**	**Înapoi pe linia promisiunii lui Dumnezeu**
LECȚIA 4 **6 Februarie**	**Geneza 14:1-15:21**	**Legământul - garanția împlinirii promisiunii lui Dumnezeu**
LECȚIA 5 **13 Februarie**	**Geneza 16:1-16**	**Așteaptă cu răbdare împlinirea promisiunii**
LECȚIA 6 **20 Februarie**	**Geneza 17:1-18:31**	**Semnificația tăierii împrejur în contextul promisiunii**
LECȚIA 7 **6 Martie**	**Geneza 20-21**	**Dumnezeu poate să-și împlinească promisiunile**
LECȚIA 8 **13 Martie**	**Geneza 22:1-24**	**Examenul final la școala promisiunii**
LECȚIA 9 **20 Martie**	**Geneza 23-25**	**Moștenirea promisiunii**

▶ Introducere

Cartea *Genesa* așează înaintea cititorului trei din temele cardinale ale istoriei: Creația (cap. 1-2), Căderea cu consecințele ei (cap. 3-11) și Răscumpărarea (cap. 12-50).

Creația ne-a adus în existență cu toate visele și cu tot potențialul de bine care există în noi. „Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse; și iată că erau *foarte bune"* (Gen. 1:31, s.n.). Dar imediat pe paginile următoare, suntem confruntați cu realitatea dură a *Căderii* omului în păcat, realitate care-l marchează în mod decisiv nu numai pe el, ci și întreaga creație. În urma Căderii, lumina și bucuria pe care omul le purta pe față și în suflet au trebuit să lase loc fricii și rușinii. Universul material s-a încărcat cu blestem. Iar relația dintre om și Dumnezeu s-a frânt, Acesta fiind obligat să-l izgonească pe om din prezența Sa. În mileniile ce au urmat, implicațiile Căderii se amplifică și prăvălesc omenirea în catastrofa Potopului. Dar tocmai în întunecimea acestei catastrofe începe să prindă contur promisiunea de *Răscumpărare* pe care Dumnezeu o rostise în Grădină, imediat după Cădere (vezi Gen. 3:15). Arca și istoria lui Noe stau mărturie atât dreptății, cât și îndurării lui Dumnezeu. Din cele opt suflete ieșite din apele Potopului, omenirea și istoria ei renasc, marcate în mod decisiv atât de însemnele păcatului, cât și de hotărârea lui Dumnezeu de a-l răscumpăra pe om, hotărâre materializată în chemarea lui Avram și în promisiunea unei binecuvântări pe care Dumnezeu avea de gând s-o aducă prin Sămânța lui peste toate familiile pământului.

Istoria acestei promisiuni ne stă în față ca un exemplu, ca o mărturie a unei vieți trăite în umbra promisiunii Lui Dumnezeu.

Fie ca, credincioșia Lui Dumnezeu în împlinirea promisiunii date să fie o încurajare pentru noi, credincioșii din comunitatea Metanoia, în a ne trăi viața în conformitate cu numele pe care îl purtăm.

Avram încurajat de promisiunea lui Dumnezeu.

„Avrame lasă-Mă să-ți fac Eu un nume !”
Geneza 11:1-12:9

Istoria omenirii începe cu o creație pe care Dumnezeu o consideră foarte bună (Gen. 1-2). Istoria continuă însă cu o cădere dramatică, întreaga omenire ajungând înecată în apele potopului (Gen. 3-10) . Din cel mai bun om de pe vremea lui, Noe și familia lui, te aștepți să iasă o generație nouă, îndreptată numai spre bine, spre Dumnezeu. Dar ajungem din păcate în câmpia Șinearului,la turnul Babel.

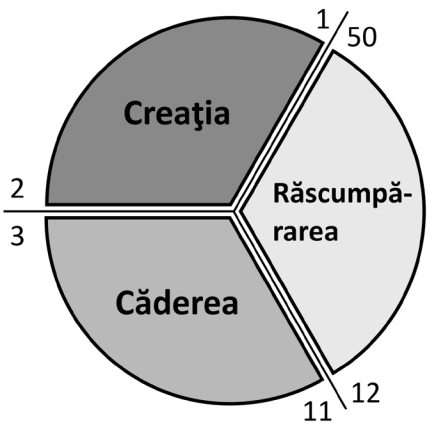

1. **Care a fost promisiunea pe care i-a făcut-o Dumnezeu lui Avram? Așa cum Dumnezeu i-a făcut lui Avram o promisiune, așa ne face și nouă. Care este promisiunea care ți-a făcut-o Dumnezeu și ție?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

- Planul RĂSCUMPĂRĂRII, adică ceea ce învățăm din Genesa 12 încolo ne vizează și pe noi fiecare, nu doar pe ei!

2. **Ce și-au propus cei din Câmpia Șinearului?**
Tu ți-ai propus vreodată asemenea lucruri?

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Nici noi nu suntem mult diferiți de cei din Câmpia Șinearului. Aplecați cu fruntea în țărână, pierdem din vedere perspectiva veșniciei și tindem să ne mulțumim cu ceea ce se mulțumiseră cei de atunci. Ce mare har ca Dumnezeu să intervină din când în când în viețile noastre și să ne strice jucăriile, să ne încurce planurile, dându-ne astfel ocazia reevaluării scopurilor mărunte care ne trag în jos, care ne îndepărtează de Dumnezeu și de planurile Lui. Ai putea să-ți aduci aminte de o astfel de situație și să recunoști în ea mâna bună a lui Dumnezeu?

3. **Oare când îi *zisese* Domnul lui Avram toate aceste lucruri? Cum explicați zăbovirea lui în Haran? (vezi Gen. 11:31 și Exod 20:12).**
Ți s-a întâmplat ca Dumnezeu să te cheme într-o slujbă și să te oprești undeva pe drum?

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

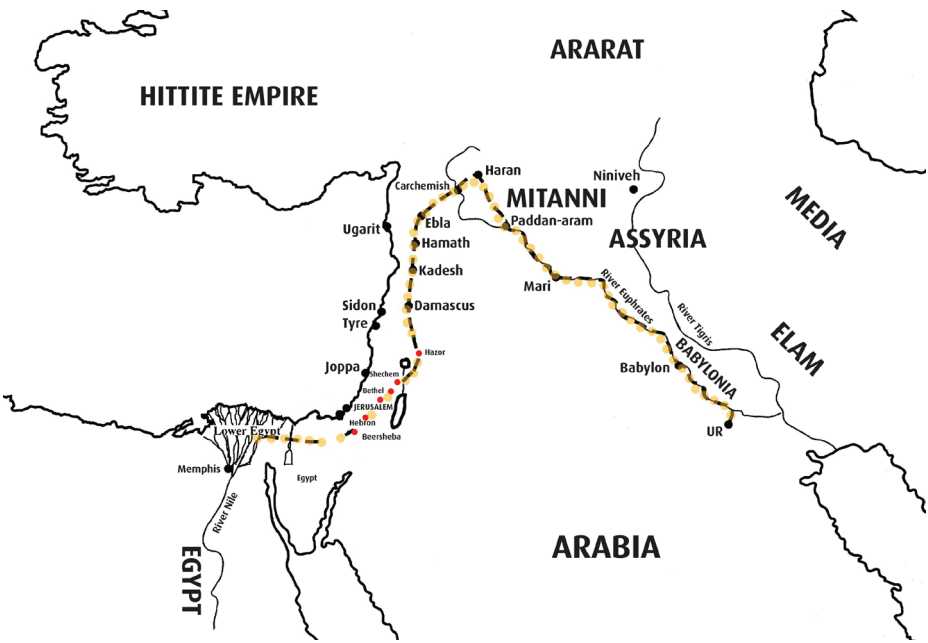

4. **Problema facerii unui nume o regăsim atât în istoria Turnului Babel (11:1-9), cât și în promisiunea pe care Dumnezeu a făcut-o lui Avraam. Care este diferența majoră între cele două istorii, atunci când vorbim de facerea unui nume?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

5. **Ce înseamnă să îți faci un nume? Ce înseamnă să îți facă Dumnezeu un nume?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Numele pe care mi-l face Dumnezeu ține nu atât de mult de ceea ce **îmi face El mie,** ci de ceea ce **face El prin mine spre binecuvântarea altora .(Filipeni 2:5-11)**

6. **Valorile reale la care ținem se desprind din modul în care ne folosim timpul, energia, banii, etc. Ce ne este mai drag: Lucrul mâinilor noastre sau Dumnezeu și voia Lui? Cum dovedești de ce parte ești?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

7. **Cum arată omul care prețuiește mai mult realizările lui culturale de orice fel și cum arată omul care prețuiește mai mult faptul că poate fi parte din planurile lui Dumnezeu și poate contribui la lărgirea Împărăției Lui?**

Ce te împiedică pe tine să fii cel care-l alege pe Dumnezeu?

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Fără Dumnezeu putem realiza multe pe plan material. Dar la urmă la ce ne ajută?

Mergeți și fiți o binecuvântare

APLICAȚIE FINALĂ:

Cu ce ai rămas practic în urma studierii acestei lecții – ce ți-a vorbit Dumnezeu în mod personal?

Ca rezultat al acestui studiu, eu voi:

Ce? . . . . . .

Cum? . . . . . .

Când? . . . . . .

Notițe din predică:

„A venit însă...” o provocare în împlinirea promisiunii.

Numele se clădește nu pe minciună și viclenie ci pe încrederea neclintită în promisiunea Lui Dumnezeu.

Avram ascultă promisiunea Lui Dumnezeu, pleacă din Ur, și după o oprire în Haran, ajunge în Canaan. Averea îi sporise în Haran, și totul părea să-i fie deschis spre împlinirea dorinței lui de-a ajunge un nume mare.

1. **Care este problema care-l determină pe Avram să părăsească Canaanul și unde ajunge el?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

2. Ce face Avram în Egipt și cu ce scop? Își atinge scopul? Care este deznodământul întâmplării?

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Cel pe care Dumnezeu l-a ales ca să-l facă tatăl multor neamuri, ca să-l binecuvânteze și ca să-l transforme într-o binecuvântare pentru toate familiile pământului, minte și îi cere nevestei să accepte să fie dusă în haremul lui Faraon, „ca să-mi meargă bine din pricina ta, și sufletul meu să trăiască datorită ție" (13) – îi spune el Saraiei. Și, într-adevăr, ajuns în Egipt, în timp ce nevasta lui era dusă în casa lui Faraon, el a fost primit bine și „a căpătat oi, boi, măgari, robi și roabe, măgărițe și cămile" (16). Părea că a dat lovitura. În doar câteva zile, Avram era cineva în Egipt, avea un nume.

3. Cum ai califica gestul lui Avram în Egipt? Ce ai fi făcut tu în locul lui?

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

4. Cu ce scop credeți că a lăsat autorul acest episod din viața lui Avram?

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

„A venit *însă* o foamete în țară”, ca nu cumva Avram să aibă impresia că modul în care Dumnezeu urma să-i facă un nume nu diferă prea mult de cel la care apelaseră strămoșii săi din Câmpia Șinearului; ca nu cumva Avram să aibă impresia că numele pe care a pornit Dumnezeu să i-l facă se plămădește din averi și slujitori, presărate din când în când cu altare și ritualuri religioase. Dumnezeu a trimis o foamete în țară peste Avram, peste mulțimea averilor lui și peste mulțimea slugilor adunate în Haran, aruncând astfel o provocare închinării lui Avram. Și pe deasupra, l-a lăsat și singur.

5. **Cât de legitim este să ne folosim de jumătăți de adevăruri pentru a ne vedea atinse interesele?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

6. **Ai folosit vreodată minciuna și viclenia sau alte metode murdare pentru a-ți face un nume? Identificați și discutați în cadrul grupului situații din viața de zi cu zi în care mai folosiți mijloace greșite; mărturisiți-le și rugați-vă să renunțați la ele.**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

7. **Există în viața și obiceiurile mele ceva ce Îl împiedică pe Dumnezeu să mă folosească pentru binecuvântarea altora?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

• Vrei ca Domnul să-ți facă un nume?

Ieși din sfera obiceiurilor tale păcătoase care te înstrăinează de Dumnezeu.

APLICAȚIE FINALĂ:

Cu ce ai rămas practic în urma studierii acestei lecții – ce ți-a vorbit Dumnezeu în mod personal?

Ca rezultat al acestui studiu, eu voi:

Ce? . . . . . .

Cum? . . . . . .

Când? . . . . . .

Notițe din predică:

Notițe din predică:

Înapoi pe linia promisiunii lui Dumnezeu

Avram alege să-L lase pe Dumnezeu
să-i facă un nume

Dat în vileag și rușinat, cu numele pe care și-l clădise pe minciună și viclenie, sfărâmat deodată în pumni, Avram s-a întors la altarul din Betel, ca să ia lucrurile de la capăt.

1. **Ce face Avram la Betel?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

2. **Care a fost motivul despărțirii lui Avram de Lot? Cine avea dreptul de a alege primul?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

După toate standardele culturii de atunci, Avram a făcut o prostie. El era întâiul născut al lui Terah. Lot nu-i era nici măcar frate, ci nepot, și, la urma urmelor, Avram îl luase cu

sine din milă. Iar acum, în loc să se folosească de dreptul care i se cuvenea, ca să-și pună la adăpost vitele și averile în câmpia mănoasă a Iordanului, îl lasă pe Lot să aleagă primul.

3. **Ce alege Avram? Ce face Dumnezeu după decizia lui Avram? Ai curajul ascultării de Dumnezeu chiar cu prețul renunțării la evidente avantaje materiale?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

4. **Pe ce bază au luat decizii Avraam și Lot?**
Pe ce bază iei tu decizii în viața ta?

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

5. **Oare ce a zis Sara de decizia lui Avram? Ce-or fi zis păzitorii vitelor lui? Oare ce a zis Dumnezeu?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Ca Unul care I-a promis să-i facă lui Avram un nume mare, dar nu în termenii lumii, ci în condițiile Sale, Dumnezeu S-a apropiat de Avram și l-a bătut pe umăr, încurajându-l și lăudându-l pentru alegerea făcută: Avrame, indiferent ce zic cei din jurul tău, indiferent ce simți tu acum, ai ales bine, pentru că ai ales să dai drumul din mâini lucrurilor de care ai încercat să-ți legi până acum numele cu orice preț.

6. **De cine ții cont când iei o decizie majoră: de ce zice nevasta, de ce zic colegii, de ce zice șeful sau angajații, sau de ce zice Dumnezeu? Cum aș putea să înclin balanța mai mult înspre ceea ce zice Dumnezeu?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

7. **Ce mă învață alegerea lui Avram?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Și, în timp ce Lot își privea turmele și cirezile propășind, fără să bage de seamă cum se afundă în mocirla răutății și a păcatului Sodomei (vezi Gen. 13:13), Avram a venit la Hebron și a zidit Domnului un altar. Își învățase lecția în Egipt, iar bucuria pe care i-o dăduse confirmarea de către Dumnezeu Însuși a alegerii făcute i-a redat libertatea de a privi din nou în ochii Acestuia.

APLICAȚIE FINALĂ:

Cu ce ai rămas practic în urma studierii acestei lecții – ce ți-a vorbit Dumnezeu în mod personal?

Ca rezultat al acestui studiu, eu voi:

Ce? . . . . . .

Cum? . . . . . .

Când? . . . . . .

Notițe din predică:

Notițe din predică:

Notițe din predică:

Legământul - garanția împlinirii promisiunii lui Dumnezeu

Pentru că așteptarea se prelungea, Dumnezeu îl asigură prin jurământ pe Avram, că Își va împlini promisiunea.

1. **Capitolul 14 ne prezintă o situație de conflict în care la un moment dat este prins și Avram. Care sunt forțele angajate în acest conflict și pentru ce se luptă ele? Găsiți o asemănare între istoria relatată în acest capitol și ce se întâmplă azi?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

În contextul istoriei lui Avram, această descriere detaliată a situației politice și militare a acelor vremi pare puțin nelalocul ei. E posibil că autorul a dorit să scoată în evidență, pe de o parte, consecințele aspirațiilor umane de supremație, mărire sau posesiuni. Acestea duc mai devreme sau mai târziu la războaie, cuceriri teritoriale, colonizări, intrigi, omoruri…

Pe de alta parte, în lumina acestei descrieri, victoria pe care Dumnezeul cel Preaînalt i-a dat-o lui Avram capătă o

deosebită forță. Avram trebuia să înțeleagă că Acela care îi spusese: „Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta, și voi blestema pe cei ce te vor blestema” (Gen. 12:3) avea și puterea să împlinească ceea ce promisese.

2. **Ce credeți că l-a motivat pe Avram să pornească împotriva lui Chedorlaomer și aliaților lui? Pe ce se baza el în aceasta luptă? Dar tu pe ce te bazezi în lupta cu ispita și păcatul?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Avram se întorcea de la înfrângerea lui Chedorlaomer și a împăraților care erau împreună cu el, când „împăratul Sodomei i-a ieșit în întâmpinare în valea Șave, sau Valea Împăratului” (17). Bogățiile și numele pe care Avram le-a dorit atât de mult erau acum la îndemâna sa, prin oferta pe care se pregătea împăratul Sodomei să i-o facă: „Dă-mi oamenii, și ține bogățiile pentru tine” (14:21). Tocmai atunci însă, intră în scenă Melhisedec.

3. **Cine era Melhisedec și de ce l-o fi trimis Dumnezeu în calea lui Avram, înainte ca Avram să fi discutat cu împăratul Sodomei?**
Cum se leagă renunțarea lui Avram la bogățiile Sodomei de binecuvântarea lui Melhisedec?

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Este o minune să vezi nu numai cum Dumnezeu îi pregătește inima lui Avram pentru alegerea pe care urma s-o facă, ci și cum îi pune cuvintele potrivite în gură, trimițându-l pe Melhisedec la el, înaintea împăratului Sodomei. Dumnezeu, nu doar îi promite lui Avram, că îi va face un nume ci mai mult de atât, îl asistă pe acesta din urmă, în desăvârșirea credinței sale.

4. **Capitolul 15 începe cu o promisiune specifică, referitoare la scut și la răsplată, pe care Dumnezeu i-o face lui Avram. În ce fel se leagă aceasta promisiune de evenimentele descrise în capitolul 14? Împărtășește grupului o situație specifică din viața ta, în care Dumnezeu ți-a oferit ceva în schimbul alegerii tale de a rămâne lângă El.**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Trecuseră destui ani din momentul în care Dumnezeu îi promisese lui Avram că îl va face un neam mare, așa încât în sămânța lui să fie binecuvântate toate familiile pământului, și moștenitorul atât de dorit nu mai venea. Omenește vorbind, Avram a avut toate motivele să-și pună întrebări, legat de împlinirea promisiunii pe care Dumnezeu i-a făcut-o. Iar la prima vedere, ceea ce pare ciudat, este că Dumnezeu nici măcar nu-i reproșează faptul acesta.

5. **Citește Gen. 15 și Evrei 6:13-20. Prin ce întărește Dumnezeu promisiunea fata de Avram? Dar față de noi? Ce rol joacă credința, în realizarea planului pe care Dumnezeu l-a făcut pentru noi?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Adesea modul în care Dumnezeu lucrează ni se pare cel puțin ciudat. Probabil că și pentru Avram a fost greu de înțeles faptul că, deși Dumnezeu a promis urmașilor lui, țara în care el locuia ca străin, totuși era nevoie să mai treacă peste 400 de ani, până când această promisiune să se împlinească.

6. **Ce legătură găsiți între faptul că promisiunea legată de moștenirea țării urma să se împlinească abia la a patra generație după Avram și cei 430 de ani de îndelungă răbdare a lui Dumnezeu față de Amoriți? Ce învățăm prin această profeție despre atitudinea lui Dumnezeu față de cel păcătos? Citește și 2 Pet. 3:9-18. Cum se aplică acest principiu în viața ta?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

7. **Din evenimentele prezentate în capitolele 14 și 15, înțelegem ca Dumnezeu nu „întârzie" în împlinirea promisiunilor Lui, ci în îndelunga Sa răbdare oferă și altora șansa de a se pocăi de păcatele lor. Împărtășește grupului una sau două promisiuni a căror împlinire încă o aștepți. Prin ce ești încurajat să mai ai răbdare?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Provocare:

Este adevărat că Dumnezeu i-a făcut promisiuni lui Avram. Dar la fel de adevărat este și faptul că nu Dumnezeu a intrat în planurile lui Avraam, ci acesta a fost chemat să intre în planurile lui Dumnezeu.

Cum l-ar fi putut ajuta oare Dumnezeu pe Avram să înțeleagă aceste adevăruri?

Mai întâi îi spune să se pregătească de ritualul legământului. Avram știa precis ce are de făcut și la ce să se aștepte. În ziua aceea, Dumnezeu urma să treacă cu el pe culoarul dintre jertfe și să pecetluiască astfel, sub jurământ, promisiunea Sa. Importanța acestui eveniment pentru un muritor este greu chiar și de imaginat. Dumnezeu, Creatorul cerului și al pământului și Ziditorul lui Avram urma să coboare și să încheie cu Avram un legământ.

Să coboare Dumnezeu la nivelul tău, ca să vorbească pe limba ta nu este puțin lucru!

Ce află însă Avram despre sine în Aceste împrejurări? Să urmărim firul evenimentelor:

«Avram a luat toate dobitoacele acestea, le-a despicat în două, și a pus fiecare bucată una în fața alteia, dar păsările nu le-a despicat. Păsările răpitoare s-au năpustit peste stârvuri; dar Avram le-a izgonit. La apusul soarelui, un somn adânc a căzut peste Avram; și iată că l-a apucat o groază și un mare întuneric» (Gen. 15:10-12).

Să-L aștepți pe Dumnezeu Însuși și să te apuce somnul și să adormi!

Nu! Pe Avraam nu-l putem acuza de dezinteres sau de nepăsare. Cu toate acestea, el a putut afla ceva despre sine: Duhul o fi plin de râvnă, dar carnea este totuși neputincioasă!

Domnul îl scoală pe Avram din somnul adânc în care căzuse și, în harul Lui, îl ajută să înțeleagă că el nu era singurul muritor de care trebuia să țină cont în desfășurarea planurilor Sale. Psalmistul are dreptate când afirmă: „Al Domnului este pământul cu tot ce este pe el, lumea și cei ce o locuiesc!" (Ps. 24:1). Așadar, existau mulți alții care intrau în ecuația planurilor lui Dumnezeu: de pildă, Amoriții: bărbați și femei, bătrâni și copii. Un Dumnezeu drept nu putea să șteargă pur și simplu de pe fața pământului popoare întregi fără să le fi dat har și timp pentru pocăință. În lumina acestor adevăruri a zis Domnul lui Avram:

«Să știi hotărât că sămânța ta va fi străină într-o țară care nu va fi a ei; acolo va fi robită, și o vor apăsa greu, timp de patru sute de ani. Dar pe neamul căruia îi va fi roabă, îl voi judeca Eu: și pe urmă va ieși de acolo cu mari bogății. Tu vei merge în pace la părinții tăi; vei fi îngropat după o bătrânețe fericită» (Gen. 15:13-15).

Avram a aflat cu acea ocazie că planurile sunt ale lui Dumnezeu și că ele se desfășoară conform calendarului hotărât de Dumnezeu. A fost invitat să intre în planurile Domnului, așa că el trebuia să învețe să se lase în mâinile bune ale Acestuia și să aștepte ca Domnul să facă frumoase lucrurile la vremea Lui, nu la vremea lui Avram.

Să trăiești spre slava Domnului înseamnă să faci astăzi tot ce atârnă de tine, ca mâine, când tu nu vei mai fi, Numele Domnului să fie ridicat și înălțat de cei care vor veni după tine.

APLICAȚIE FINALĂ:

Cu ce ai rămas practic în urma studierii acestei lecții – ce ți-a vorbit Dumnezeu în mod personal?

Ca rezultat al acestui studiu, eu voi:

Ce? . . . . . .

Cum? . . . . . .

Când? . . . . . .

Notițe din predică:

Așteaptă cu răbdare împlinirea promisiunii

Doamne, ești sigur că te descurci?
M-am gândit să-Ți dau o mână de ajutor.

1. **Deși cei mai mulți cunosc proverbul „Graba strică treaba”, nerăbdarea este una dintre trăsăturile umane, destul de evidente, mai ales în contextul actual în care totul se derulează într-un ritm tot mai accelerat. Care crezi că ar trebui să fie atitudinea credinciosului într-un astfel de context?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Avram tocmai primise o veste încurajatoare, aceea că va avea un moștenitor, veste pe care s-a grăbit, probabil, s-o împărtășească cu Sara: „Dumnezeu a promis că nu Eliezer din Damasc va fi moștenitorul meu, ci acela care va ieși din trupul meu”. Deși Sarai era înaintată în vârstă, în inima ei a reapărut, preț de o clipă, nădejdea. Însă zilele și anii treceau, fără ca ea să vadă semnele împlinirii promisiunii. Într-o bună zi – era în al zecelea an al șederii lor în Canaan, după cum ne spune textul – ecoul cuvintelor pe care i le

spusese Avram a răsunat într-un mod nou în urechile ei. Oare n-a zis Avram că moștenitorul va fi cel care va ieși din trupul *lui?*

2. **Ce a făcut Sara? Relatează pe scurt cum a înțeles ea, că trebuie împlinită promisiunea lui Dumnezeu.**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

3. **Care au fost consecințele acțiunii sale? Ce zici de lupta continuă între urmașii lui Isaac și cei ai lui Ismael? Ți s-a întâmplat și ție să grăbești planul Domnului prin înțelepciunea ta omenească? Discutați în grup despre astfel de experiențe și învățătura pe care ați tras-o din ele.**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Este demn de remarcat faptul că, în toată această poveste, nimeni nu l-ar fi putut acuza pe Avram că a depășit cadrul legal sau cadrul social permis de cultura vremii lui. Dimpotrivă, Avram pare perfect integrat între contemporanii săi, operând cu măiestrie după sistemul de valori al societății căreia îi aparținea prin naștere. Dar tocmai aceasta pare să fi fost problema lui. Atunci când Dumnezeu i-a promis binecuvântarea, El i-a cerut să se lepede de sistemul de valori al contextului său cultural, acceptând să umble cu Dumnezeu și să-și trăiască viața în termenii lui Dumnezeu,

nu după normele culturii lui. Nu cu mult timp înainte, Avram biruise ispita de a-și face un nume prin bogățiile împăratului Sodomei, alegând să-L lase pe Dumnezeu și numai pe Dumnezeu să-l binecuvânteze. Dar acum, când ispita a venit mult mai subtil, prin nevasta lui, în loc să privească la Dumnezeu și să caute să înțeleagă termenii Lui, Avram s-a mulțumit să privească în jur, în contextul cultural și să acționeze așa cum făceau și ceilalți. Abia mai târziu avea să înțeleagă Avram că nu aceasta era calea pe care Dumnezeu o folosea ca să împlinească ceea ce-i promisese..

4. **S-a întâmplat și atunci cum se întâmpla și astăzi. Graba și lipsa de răbdare aduce după sine probleme. Cearta, suferința, dispute... De ce credeți că Dumnezeu nu a fost de acord cu decizia lui Avram și a Sarei de a o alunga pe Agar după ce a rămas însărcinată? Cum repară Dumnezeu ceea ce stricase Avram? Spune grupului cum a reparat El ceea ce nerăbdarea ta a stricat, dacă ai astfel de experiențe.**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

5. **Dumnezeu o trimite pe Agar înapoi la stăpâna sa. Ce credeți că i-a dat curajul să facă lucrul acesta, știind că Sara, motivată de pasivitatea soțului ei, tocmai o alungase.**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

6. **Una dintre trăsăturile caracterului creștin este răbdarea. Cum te-ai defini din punctual acesta de vedere?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Adesea vrem sa ne mișcăm mai repede decât Dumnezeu. Luăm decizii pripite, care par să fie bune, bazate pe înțelepciunea noastră și ne trezim că o dăm în bară. Cel mai bine este să căutăm în Scriptură ce trebuie făcut în diferite situații și abia apoi să hotărâm. Asta încetinește puțin procesul dar se dovedește a fi mai bine.

7. **Sunt lucruri în viața ta, pe care le-ai adus la cunoștința lui Dumnezeu și la care aștepți un răspuns sau o rezolvare? Pune-le pe o listă. Roagă-te specific ca să înțelegi planul Său în aceste chestiuni și să poți aștepta cu răbdare soluția divină.**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

APLICAȚIE FINALĂ:

Cu ce ai rămas practic în urma studierii acestei lecții – ce ți-a vorbit Dumnezeu în mod personal?

Ca rezultat al acestui studiu, eu voi:

Ce? . . . . . .

Cum? . . . . . .

Când? . . . . . .

Notițe din predică:

Notițe din predică:

Semnificația tăierii împrejur în contextul promisiunii

Semnul legământului are menirea să-i amintească lui Avraam de faptul că Dumnezeu l-a ales, ca prin el să aducă binecuvântare peste toate familiile pământului.

Introducere

Nu se poate ca acela care citește *Genesa* să nu-și pună întrebări pe marginea relației dintre legământul descris în capitolul 15 și cel din capitolul de față. Ce legătură să fie oare între

ele? Sunt două legăminte diferite sau este unul și același legământ, repetat după un anumit interval de timp?

În capitolul 15, Dumnezeu nu-i spune în mod explicit lui Avram că dorește să încheie cu el un legământ, așa cum o face în capitolul 17. Putem considera ca ritualul din capitolul 15, a fost o pecetluire a promisiunii pe care Dumnezeu i-a făcut-o lui Avram (vezi 15:4, 5, 7, 18-21). Cu alte cuvinte, prin ceea ce s-a întâmplat în ziua aceea, de dragul lui Avram, Dumnezeu a întărit printr-un jurământ nestrămutarea hotărârii Lui. Dacă vorbim de un legământ între Dumnezeu și Avram, legământul din Genesa 15 trebuie să-l socotim un *act unilateral și irevocabil,* al lui Dumnezeu , care ar fi trebuit să pună capăt oricăror îndoieli din inima lui Avram.

Dar, dacă ar fi să-l comparăm pe Avram din capitolul 15:4-6 cu Avram din capitolul 16, în al doilea text nu am mai găsi un Avram cu ochii pironiți spre cer, spre promisiunea lui Dumnezeu, cu fața destinsă și cu sufletul încrezător în El, ci un Avram așezat confortabil în contextul cultural al vremii lui, acționând nu în lumina credinței lui în Dumnezeu, ci conform cu ceea ce era acceptabil pentru oamenii între care trăia. Sarai și Avram par să fi găsit o soluție prin care promisiunea lui Dumnezeu poate fi atinsă, fără să mai fi fost nevoie de prezența lui Dumnezeu și de lucrarea Lui supranaturală. Ca și cum Avram I-ar fi zis lui Dumnezeu: „Doamne, las-o baltă! Nu Te mai obosi să Îți faci lucrarea! Uite, am făcut-o eu în locul Tău și n-a ieșit tocmai rău. Pune-Ți dar semnătura pe ea și hai să mergem mai departe!".

Nu vi se pare cunoscut acest scenariu? Se potrivește el cu realitatea zilelor noastre? Cu siguranță. Am fost și noi prinși în capcana de a ne asuma responsabilități pe care ar fi trebuit sa le lăsăm în seama lui Dumnezeu.

«Încrede-te în Domnul din toată inima ta, și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările.» (Prov. 3:5-6)

Dacă adăugăm faptul că între capitolele 16 și 17 au trecut treisprezece ani, înțelegem, pe de o parte, cât de adânc se înrădăcinase în Avram o astfel de atitudine, iar pe de altă parte, devine limpede și de ce anume capitolul 17 începe în acest mod: „Eu sunt Dumnezeul Cel Atotputernic. Umblă înaintea Mea, și fii fără prihană" (17:1). Ca și cum Dumnezeu ar fi dorit să-l trezească pe Avram din adormirea în care căzuse.

1. **Privește cu atenție în cap. 17. De data asta Dumnezeu expune mult mai specific, termenii legământului dintre El și Avram. Care sunt acești termeni și cu cine au de-a face? În ce fel răspunde Avram cerințelor pe care le implică intrarea în acest legământ?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

2. **Care este semnificația circumciziei pentru Avram, casa lui, și descendenții lui? Cât de importantă era îndeplinirea acestei cerințe de către Avram în ratificarea/confirmarea legământului dintre Dumnezeu și el? Ce poți învăța din modul și rapiditatea cu care Avram îndeplinește ceea ce Dumnezeu îi cere?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Dumnezeul cel Atotputernic îl cheamă pe Avram la o relație personală și permanentă cu El. Această relație implică pentru Avram și pentru toți urmașii lui după el, deci și pentru noi cei care suntem credincioși trei lucruri: să aparținem lui Dumnezeu în întregime, să depindem de El în toate aspectele vieții noastre și să-I dăm socoteala pentru toate lucrurile

Dumnezeu nu e deloc impresionat de actele religioase din exterior, care sunt un fel de corespondent al tăierii împrejur fizice. A fi un adevărat moștenitor al tuturor lucrurilor bune

promise lui Avraam înseamnă să crezi promisiunea lui Dumnezeu, aceea că El Își va răscumpăra poporul de vina și puterea păcatului.

Însă persoana care crede promisiunea face acest lucru pentru că beneficiază de lucrarea interioară a Duhului Sfânt, care, vorbind la modul figurat, îi taie împrejur inima astfel încât păcătosul crede promisiunea și renunță la propria lui neprihănire. Prin urmare, orice persoană care crede promisiunea lui Dumnezeu că va mântui pe cei răscumpărați de vina și puterea păcatului, nu urmărește lauda oamenilor prin faptele religioase exterioare pe care le face.

Dimpotrivă, Dumnezeu binecuvântează răspunsul credinței, adică lucrul pe care îl vede El în această inimă tăiată împrejur și care este creat în acea inimă prin puterea Duhului Sfânt dar și a Evangheliei lui Cristos.

3. **Citește Rom. 2:25-29. Col:2:11-12. Ce înseamnă a avea inima tăiată împrejur? De ce este aceasta o necesitate pentru toți credincioșii adevărați? În ce fel ne ajută lucrul acesta în a avea o credință activă și nu doar o religie formală? Ce poți spune despre tine din acest punct de vedere?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Dumnezeu împlinește promisiunea de a-i da un fiu lui Avraam, la momentul când era clar pentru el că omenește lucrul acesta e imposibil. Avem de-a face cu un miracol prin

care Dumnezeu i se prezintă lui Avraam ca Cel Atotputernic nu doar în declarații ci și în acțiuni.

4. **Cum se manifestă puterea lui Dumnezeu în zilele noastre? Identifică în viața ta situații în care Dumnezeu a intervenit în mod miraculos. Cum putem recâștiga o credință activă într-un Dumnezeu al minunilor?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

5. **Ce spune Dumnezeu despre Avraam în versetul 19. Ce crezi că ar spune despre tine?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

6. **Pe ce se bazează Avraam, atunci când se adresează lui Dumnezeu cu îndrăzneală? De ce crezi că mijlocirea lui Avraam a plăcut lui Dumnezeu? Ce înveți despre mijlocire din acest pasaj? Faceți împreună în cadrul grupului o listă a persoanelor pentru a căror mântuire vă propuneți să mijlociți înaintea lui Dumnezeu în mod constant.**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

„După ce a isprăvit de vorbit lui Avraam, Domnul a plecat. Și Avraam s-a întors la locuința lui" (18:33, s.n.). Având în vedere cine era Avraam și Cine era Domnul, s-ar fi cuvenit ca Domnul să dirijeze discuția și tot El să-i fixeze și limitele. Dar, de data aceasta, Domnul pare să-i fi dat lui Avraam libertatea să mijlocească pentru Sodoma, în limitele credinței și ale îndrăznelii acestuia. Atunci când Avraam a terminat de vorbit, să mai fi zăbovit oare Domnul puțin? Să mai fi așteptat oare ca Avraam să îndrăznească să facă încă un pas?... Nu știm. Dar ceea ce reiese clar din textul de față este că responsabilitatea care apăsa pe umerii lui Avraam nu era artificială. Ceea ce spusese Domnul despre Avraam (18:17-19) s-a demonstrat acum în libertatea pe care El i-a acordat-o în mijlocirea pentru Sodoma și Gomora. „Avraam s-a întors la locuința lui" , convins, poate, că Sodoma nu va fi nimicită.

7. **Botezul, părtășia la Cina Domnului și prezenta Duhului Sfânt în noi ne aduc aminte că Dumnezeu ne-a ales ca să facem parte din poporul Său și să primim, împreună cu Fiul Său, moștenirea pregătită pentru noi dar în același timp că ni se cere ascultare de El în toate lucrurile.**

Ce ar trebui să schimbi în viața ta și cum vei face aceste schimbări, astfel încât viața ta, trăită în ascultare, să fie un răspuns la credincioșia lui Dumnezeu, în împlinirea promisiunilor față de copiii Săi?

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

APLICAȚIE FINALĂ:

Cu ce ai rămas practic în urma studierii acestei lecții – ce ți-a vorbit Dumnezeu în mod personal?

Ca rezultat al acestui studiu, eu voi:

Ce? . . . . . .

Cum? . . . . . .

Când? . . . . . .

Notițe din predică:

Notițe din predică:

Dumnezeu poate să-Și împlinească promisiunile

A crede înseamnă a sta ancorat în Dumnezeu, din pricina a ceea ce este El, nu din pricina a ceea ce face El.

1. **În popor umblă o vorbă «scopul scuză mijloacele».Care crezi că ar fi câteva argumente ca noi credincioșii să nu o aplicăm în viața noastră?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

2. **Citind capitolul 20, care ar fi câteva din evenimentele importante pe care le observați în narațiune?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

3. **Ce consecințe are purtarea lui Avraam asupra lui Abimelec și asupra casei lui?**
Cum îl vede Dumnezeu pe Abimelec? De ce credeți că totuși îl pedepsește?

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

4. **Care este motivul pentru care Avraam spune că s-a purtat asa? Unde a fost frica de Dumnezeu în acțiunea lui Avraam? Cum se vede frica de Dumnezeu în purtarea ta?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

- *„Domnul zisese lui Avram: „Ieși din țara ta, din rudenia ta și din casa tatălui tău și vino în țara pe care ți-o voi arăta. Voi face din tine un neam mare și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare și vei fi o binecuvântare. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine."* (Geneza 12:1-3) Este adevărat că **trecuseră** *mulți ani de la aceste promisiuni. Dar… Acum mesajul fusese foarte clar:*
- *„La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevastă-ta, va avea un fiu." Sara asculta la ușa cortului, care era înapoia lui* (18:10).
- După toate aceste experiențe cu Dumnezeu, oare ce l-o fi împins pe Avraam să procedeze cum a procedat?

5. **Care sunt evenimentele capitolului 21 și care sunt promisiunile Domnului de aici?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Copilul s-a făcut mare și a fost înțărcat. Avraam a făcut un ospăț mare în ziua când a fost înțărcat Isaac. Sara a văzut râzând pe fiul pe care-l născuse lui Avraam, egipteanca Agar. Și a zis lui Avraam: „Izgonește pe roaba aceasta și pe fiul ei; căci fiul roabei acesteia nu va moșteni împreună cu fiul meu, cu Isaac." Cuvintele acestea n-au plăcut deloc lui Avraam, din pricina fiului său. Dar Dumnezeu a zis lui Avraam: „Să nu te mâhnești de cuvintele acestea, din pricina copilului și din pricina roabei tale: fă Sarei tot ce-ți cere; căci numai din Isaac va ieși o sămânță, care va purta cu adevărat numele tău. Dar și pe fiul roabei tale îl voi face un neam, căci este sămânța ta." (Geneza 21:8-13)

6. **De ce crezi că în ciuda dezacordului lui Avraam, Dumnezeu îngăduie ca Ismael să fie izgonit? Ce simți tu atunci când Dumnezeu lucrează contrar planurilor sau principiilor tale? Poți istorisi o astfel de experiență din viața ta?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

7. **Meditînd la evenimentele capitolelor 20 și 21 înțelegem că Dumnezeu îsi va împlinii promisiunile față de aleșii lui în ciuda circumstanțelor total nefavorabile. Ce promisiuni ți-a făcut ție Domnul? Împărtășește grupului maxim două domenii în care promisiunile Domnului te încurajează în ciuda circumstanțelor potrivnice.**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

APLICAȚIE FINALĂ:

Cu ce ai rămas practic în urma studierii acestei lecții – ce ți-a vorbit Dumnezeu în mod personal?

Ca rezultat al acestui studiu, eu voi:

Ce? . . . . . .

Cum? . . . . . .

Când? . . . . . .

Notițe din predică:

Notițe din predică:

Lecția 8 ▶ **Geneza 22:1-24**

Examenul final la școala promisiunii

Examenul final în școala promisiunii este să stai lângă Dumnezeu indiferent care ar fi prețul

Expresia – „După aceste lucruri” – cu care sunt introduse evenimentele din capitolul 22 am mai întâlnit-o și la începutul capitolului 15. Acolo, ea a prefațat ceva extraordinar: jurământul prin care Dumnezeu a găsit cu cale să-i dovedească lui Avram – moștenitorul făgăduinței – nestrămutarea hotărârii Lui. Iar înțelegerea deplină a celor descrise în capitolul 15 a reclamat cunoașterea detaliată a tuturor „acestor lucruri” care au precedat evenimentele respective.

Înainte de evenimentele din capitolul 22, Dumnezeu a încheiat cu Avraam legământul tăierii împrejur (17:1-27), asigurându-l de nașterea lui Isaac (18:1-15) și făcându-i apoi extraordinara favoare de a Se consulta cu el în problema nimicirii Sodomei (18:16-33). Apoi, Avraam s-a mutat la Gherar, unde, ca să-și scape viața, a fost gata să-și împingă nevasta în brațele lui Abimelec și să calce în picioare planurile despre care Dumnezeu i-a vorbit în termeni cât se poate de clari și siguri: „La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevastă-ta, va avea un fiu.”

„Este oare ceva prea greu pentru Domnul?” (18:14) Promisiunea era, într-adevăr, făcută. Dar oare se va împlini ea?

1. **Deși teoretic știm că orice lucru bun se obține cu efort și cu sacrificiu personal, de ce crezi ca astăzi tot mai puțini oameni sunt gata să o facă și sunt mai de grabă egoiști și individualiști?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

2. **După care lucruri a pus Dumnezeu la încercare pe Avraam? Poți să identifici și în viața ta etape de încercare și de pace?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

3. **Cît de departe spune textul că a trebuit să călătorească pelerinii și care ar fi câteva detalii ale întâmplării? Ce gânduri ai tu atunci când ești pe drum?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

4. **A știut Dumnezeu că berbecele îl așteaptă pe Avraam, încurcat cu coarnele în tufiș? Și că Avraam nu va trebui să-l jertfească pe fiul său? De ce l-a lăsat El atunci pe Avraam să se chinuie toate acele zile? De ce a lăsat Domnul ultima vreme de încercare peste tine și ce ai învățat din ea?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

5. **Cum poate fi explicat faptul că procesul, adică întregul drum pe care l-a parcurs Avraam, a fost mai important în ochii lui Dumnezeu decât produsul finit, adică aducerea propriu-zisă ca jertfă a fiului său?**
Ce a vrut Dumnezeu să lucreze în Avraam, prin încercarea la care l-a supus?

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

6. **Cu ce anume din text putem dovedi faptul că evenimentul jertfirii lui Isaac constituie un tipar care avea să se împlinească în istorie prin jertfirea Fiului lui Dumnezeu?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

7. **În mod practic mărturisește grupului cel puțin un lucru la care ți-ar fi foarte greu să renunți dacă Domnul ți-ar cere. De fapt ce aștepți tu de la viața de credință?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Provocare:

„După aceste lucruri”, spune textul Genesei, *„Dumnezeu a pus la încercare pe Avraam”* (22:1). Iar din câte înțelegem acum, se pare că încercarea lui Avraam a constat în faptul că i se cerea să fie actorul principal în repetiția generală a Dramei pe care Dumnezeu o regiza pentru vremurile istoriei viitoare… și care avea să se joace pe același munte…, două mii de ani mai târziu…, însă cu adevărații ei actori. Focul și cuțitul mâniei Dumnezeului celui veșnic aveau să fie în mâinile Celui ce era, a Celui ce este și a Celui care vine. Iar Fiul, care avea să urce tăcut povârnișul Dealului Căpățânii cu lemnul crucii în spinare nu avea să mai întrebe: „Dar unde este mielul pentru arderea de tot?” El avea să știe că alt miel pentru arderea de tot nu exista în tot Universul. Avea să știe că Fiul lui Dumnezeu, Singurul Lui Fiu, Fiul cel Preaiubit, în care Tatăl Își găsește toată plăcerea, El, Isus, este Mielul pentru arderea de tot, *„Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii”* (Ioan 1:29).

Acela care a urcat povârnișul Muntelui Moria cu crucea în spinare, ca apoi să se lase răstignit pe ea în locul meu și al tău a spus: *„Cine iubește pe tată ori pe mamă, mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine și cine iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine”* (Mat. 10:37). Avraam

și-a dovedit iubirea de Dumnezeu. Oare eu și tu cum o facem? De dragul Lui, suntem dispuși să renunțăm la lucrurile care nu sunt conforme cu voia Lui?

APLICAȚIE FINALĂ:
Cu ce ai rămas practic în urma studierii acestei lecții – ce ți-a vorbit Dumnezeu în mod personal?

Ca rezultat al acestui studiu, eu voi:

Ce? . . . . . .

Cum? . . . . . .

Când? . . . . . .

Notițe din predică:

Notițe din predică:

Moștenirea promisiunii

Nu păstra binecuvântarea doar pentru tine! Transmite-o și copiilor tăi!

„Avraam era bătrân, înaintat în vârstă și Domnul binecuvântase pe Avraam în orice lucru” (24:1). Mulțumit de binecuvântările pe care Dumnezeu le-a turnat peste el, Avraam ar fi putut spune: „După mine potopul!”

Există în istoria de mai târziu a lui Israel două personaje – Iosua și Ezechia – care fac două alegeri contrastante, creionând prin alegerea lor două tipare.

Iosua are curajul să înfrunte o întreagă națiune spunând:

- *14. Acum, temeți-vă de Domnul, și slujiți-I cu scumpătate și credincioșie. Depărtați dumnezeii cărora le-au slujit părinții voștri dincolo de Râu și în Egipt, și slujiți Domnului.*
- *15. Și dacă nu găsiți cu cale să slujiți Domnului, alegeți astăzi cui vreți să slujiți: sau dumnezeilor cărora le slujeau părinții voștri dincolo de Râu, sau dumnezeilor Amoriților în a căror țară locuiți.* ***Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului.***

Ezechia însă alege o cu totul altă cale:

- *3. Proorocul Isaia a venit apoi la împăratul Ezechia, și l-a întrebat: „Ce au spus oamenii aceia, și de unde au venit la tine?” Ezechia a răspuns: „Au venit la mine dintr-o țară depărtată, din Babilon.”*
- *4. Isaia a mai zis: „Ce au văzut în casa ta?” Ezechia a răspuns: „Au văzut tot ce este în casa mea: n-a rămas nimic în vistieriile mele, pe care să nu li-l fi arătat.”*
- *5. Atunci Isaia a zis lui Ezechia: „Ascultă cuvântul Domnului oștirilor!*
- *6. «Iată, vor veni vremurile când vor duce în Babilon tot ce este în casa ta și tot ce au strâns părinții tăi până în ziua de azi, nimic nu va rămâne, zice Domnul.*
- *7. Și vor lua din fiii tăi, ieșiți din tine, pe care-i vei naște, ca să-i facă fameni în casa împăratului Babilonului.»”*
- *8. Ezechia a răspuns lui Isaia: „Cuvântul Domnului, pe care l-ai rostit este bun. Căci, a adăugat el, măcar **în timpul vieții mele** va fi pace și liniște!”*

Dictonul lui Ezechia a fost: După mine potopul!

Principiul este adevărat și pe plan spiritual. Domnul Isus a dat mai departe ștafeta ucenicilor Săi (Matei 28: 18-20), Pavel lui Timotei, iar Timotei era chemat să o dea mai departe celor care aveau să vină după el:

- *1. Tu dar, copilul meu, întărește-te în harul care este în Hristos Isus.*
- *2. Și ce-ai auzit de la mine în fața multor martori, încredințează la oameni de încredere, care să fie în stare să învețe și pe alții.*

Atunci cînd Domnul privește spre Avraam, el apreciază în mod deosebit faptul că Avraam a înțeles că planul lui Dumnezeu trece mult dincolo de el:

- *17. Atunci Domnul a zis: "Să ascund Eu oare de Avraam ce am să fac?...*
- *18. Căci Avraam va ajunge negreșit un neam mare și puternic, și în el vor fi binecuvântate toate neamurile pământului.*
- *19. Căci Eu îl cunosc și știu că **are să poruncească fiilor lui și casei lui după el** să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine, pentru ca astfel Domnul să împlinească față de Avraam ce i-a făgăduit"*

1. **Citind capitolul 23 observați modul în care se prezintă Avraam și cum îl descriu fii lui Het. Cum ar trebui să arate viața noastră în fața celor necredincioși? Ce se vorbește despre tine în societate?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

2. **De două ori se amintește în text că ogorul și peștera au «*fost întărite*» ca proprietate a lui Avraam între fii lui Het. Ce mă învață aceasta despre modul în care fac angajamente?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

3. **Citind capitolul 24 discutați ce îi cere Avraam slujitorului său?**
De ce nu dorește Avraam o soție pentru Isaac dintre fetele Canaanului?

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

4. **Ce semn pune slujitorul ca să se convingă de faptul că alegerea este de la Dumnezeu?**
Ce îți spune despre acest semn faptul că o singură cămilă bea între 100-150 de litri de apă, iar el avea 10 cămile de adăpat?
Ce cerea, de fapt, slujitorul lui Dumnezeu prin acest semn?
Ce fel de nevastă dorea el pentru fiul stăpânului său? Tu ce cauți la un partener sau colaborator?

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

5. **Cum crezi că se aplică imperativul din 2 Cor. 6:14-21 astăzi?**
Ce face foarte dificilă aplicarea acestui text?

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Provocare

- *22. Cine găsește o nevastă bună, găsește fericirea;* ***este un har pe care-l capătă de la Domnul (Pv. 18:22).***
- *22. Cine găsește o nevastă bună, găsește fericirea;* ***este un har pe care-l capătă de la Domnul (Pv. 19:14).***
- *9. Mai bine să locuiești într-un colț pe acoperiș decât cu o nevastă gâlcevitoare într-o casă mare (Pv. 21:9).*
- *15. O streașină, care picură necurmat într-o zi de ploaie, și o nevastă gâlcevitoare sunt totuna (Pv. 27:15).*
- *19. Mai bine să locuiești într-un pământ pustiu, decât cu o* nevastă gâlcevitoare și supărăcioasă (Pv. 21:19).

Versetele de mai sus sunt suficiente ca să ne vorbească despre seriozitatea alegerii unei soții sau despre seriozitatea actului căsătoriei.

Unde și cum îți cauți nevastă?

- Între Canaanite sau între fetele poporului lui Dumnezeu?
- O cauți la fântână sau ….?
- E bine să pui semne sau să ceri un semn anume din partea Domnului? Dacă o faci, ce fel de profil de soție de interesează?

Ce zici de afirmația conformă căreia cheia fericirii în căsnicie nu este să găsești partenerul potrivit, ci să fii partenerul potrivit?

Poate te numești creștin. Este viața ta așezată pe coordonatele cardinale ale relației cu Dumnezeu:

1. Aparțin lui Dumnezeu în întregime
2. Depind de El în toate lucrurile
3. Lui îi voi da socoteală pentru toate?

Cum poate fi ghidată alegerea ta de aceste adevăruri cardinale? Sau cum se oglindește alegerea ta în ele?

6. **Citind capitolul 25 1-11 ce aflam despre familia lui Avraam? Care e distincția pe care o face el intre copiii lui?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

7. **Ce ai hotărât să schimbi în viața ta ca urmare a studiului vieții lui Avraam?**

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

Sfârșitul vieții lui Avraam îl prinde bătrân, fericit și sătul de zile totuși fără să vadă împlinite mare parte din promisiunile Lui Dumnezeu față de el și este înmormântat în ogorul cumpărat pe bani din țara a cărui proprietar trebuia să fie.

Epistola către Evrei prezintă viața lui Avraam astfel:

„Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc pe care avea să-l ia ca moștenire, a ascultat și a plecat fără să știe unde se duce. Prin credință a venit și s-a așezat el în țara făgăduinței, ca într-o țară care nu era a lui, și a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacov, care erau împreună-moștenitori cu el ai aceleiași făgăduințe. Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu. Prin credință și Sara, cu toată vârsta ei trecută, a primit putere să zămislească, fiindcă a crezut în credincioșia Celui ce-i făgăduise. De aceea, dintr-un singur om, și încă un om aproape mort, s-a născut o sămânță în mare număr, ca stelele cerului, ca nisipul de pe malul mării, care nu se poate număra. În credință au

murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite; ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ. Cei ce vorbesc în felul acesta arată deslușit că sunt în căutarea unei patrii. Dacă ar fi avut în vedere pe aceea din care ieșiseră, negreșit că ar fi avut vreme să se întoarcă în ea. Dar doreau o patrie mai bună, adică o patrie cerească. De aceea lui Dumnezeu nu-I este rușine să Se numească Dumnezeul lor, căci le-a pregătit o cetate. Prin credință a adus Avraam jertfă pe Isaac, când a fost pus la încercare: el, care primise făgăduințele cu bucurie, a adus jertfă pe singurul lui fiu! El căruia i se spusese: „În Isaac vei avea o sămânță care-ți va purta numele!" Căci se gândea că Dumnezeu poate să învie chiar și din morți; și, drept vorbind, ca înviat din morți l-a primit înapoi." (Evrei 11:8-19)…. *„Toți aceștia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totuși n-au primit ce le fusese făgăduit; pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n-ajungă ei la desăvârșire fără noi."* (Evrei 11:39-40)

Pe Avraam, Dumnezeu L-a adus în fața **singurului adevăr** care se merită crezut și păstrat cu orice preț:

- „Avrame, nu te teme; **<u>Eu</u> sunt scutul** tău, și **răsplata ta** cea foarte mare."

Voi sta oare lângă Dumnezeu, indiferent de prețul care se cere plătit?

APLICAȚIE FINALĂ:

Cu ce ai rămas practic în urma studierii acestei lecții – ce ți-a vorbit Dumnezeu în mod personal?

Ca rezultat al acestui studiu, eu voi:

Ce? . . . . . .

Cum? . . . . . .

Când? . . . . . .

Notițe din predică:

BISERICA CREȘTINĂ BAPTISTĂ
METANOIA
ARAD

Tribunul Dobra 8, Tel.: 0257 255 226
bisericametanoia@gmail.com
www.bisericametanoia.ro